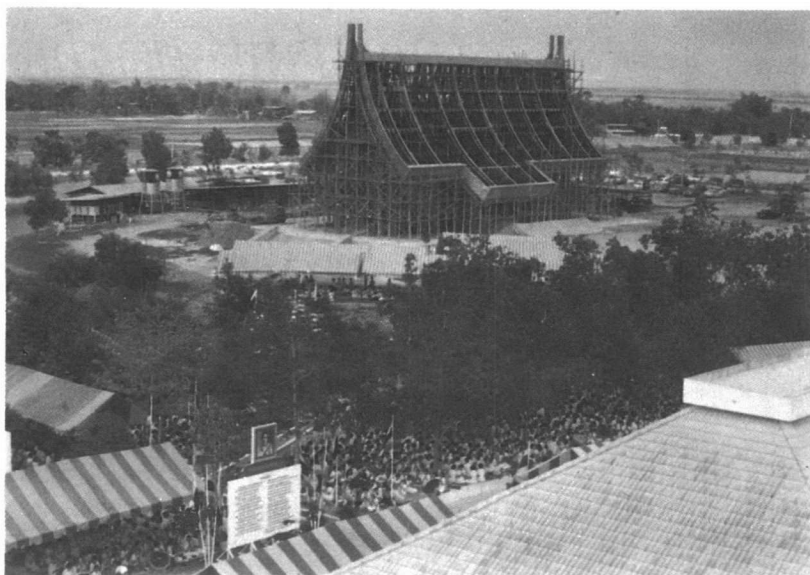

เตรียมสร้างบ้านชายโสด

เวลานั้น พอมีการตั้งสัจจะเข้าปีที่ ๒ คุณยายมีความรู้สึกห่วงใยบรรดาศิษย์ที่ตั้งสัจจะมาก โดยเฉพาะเหล่าศิษย์ที่เป็นชาย ถ้าปล่อยให้อยู่กันเอง ต่างบ้านต่างครอบครัว ญาติพี่น้องอาจจะชักชวนให้มีชีวิตครองเรือน คนที่ใจคอไม่เข้มแข็งก็ถูกชักจูงให้เสียสัจจะไป จะเป็นโทษใหญ่หลวง ท่านคิดว่าเวลานี้ท่านยังไม่ตาย ยังพอเรียกมาตักเตือนให้กำลังใจกันได้ แต่ถ้าท่านตายไปแล้วจะอยู่อย่างมีอันตราย ท่านจึงคิดหาที่อยู่ให้อยู่ร่วมกัน จะได้เป็นกัลยาณมิตรให้ซึ่งกันและกัน คอยดึงคอยเหนี่ยวรั้งกันไว้ในหมู่คณะ

แรกทีเดียว คุณยายคิดสร้างเป็นแบบบ้านพักชายโสด กลางวันออกไปทำงาน ประกอบสัมมาชีพตามปกติ กลางคืนมารวมปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง ให้รวมกันอยู่อย่างนั้น ดูแลกันเหมือนพี่เหมือนน้องไปจนกว่าจะตายจากกัน

เมื่อนำเรื่องนี้ไปปรึกษากันขึ้น หลวงพ่อทวดตติยโฆณะนั้นเรียนจบออกมาประกอบอาชีพแล้ว รับปวารณาตนเป็นหัวแรงบริจาคเงินรวมกับเพื่อน ๆ ฝากคุณยายของเราเป็นประจำทุกเดือน คนอื่น ๆ ที่ทำงานแล้วก็ช่วยกันประหยัดการใช้จ่าย เหลือเงินมาฝากคุณยายในทำนองเดียวกัน

พอได้เงินก้อนขึ้นมาจำนวนหนึ่ง จึงพากันไปซื้อที่ดินที่จังหวัดปทุมธานี ไร่หนึ่งแปลง จำนวน ๑๙ ไร่ แต่การคมนาคมไม่ใคร่สะดวกอยู่ห่างไกล ไม่มีทางรถ ทางเรือผ่าน ต้องอาศัยเดินตามหัวคันนา จึงจะเข้าไปถึง

หลังจากที่ซื้อที่ดินนี้ได้ไม่กี่เดือน ก็ได้รับที่ดินบริจาคเพื่อสร้างวัดพระธรรมกาย จึงได้ขายที่ดินนี้ไป